

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8133/2021
14.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Константин Ранков из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Јован Михајловић из ..., ради утврђења права својине на непокретности, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1044/21 од 12.05.2021. године, на седници одржаној 14.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1044/21 од 12.05.2021.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду 1044/21 од 12.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 341/2019 од 10.12.2020. године, исправљене решењем од 10.02.2021. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је стекла право својине на целој некретности парц. Број .. „, Ливаде ...“, описане у овом ставу изреке, уписане у ЛН .. КО ..., по правном основу замене, дара, одржаја и исправке у катастарским књигама. Ставом другим изреке обавезана је тужиља да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 60,400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1044/21 од 12.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем од 10.02.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву ради права утврђења права својине на непокретности, којом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужиле, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом се не указује на другачије одлуке судова, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 25.03.2019. године. Вредност предмета спора назначена у тужби и уводу првостепене пресуде износи 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у којем вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић